

നബിദീന പ്രസംഗം PDF

മുഹമ്മദ് നബി(സ)യുടെ പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ അഞ്ചാം വർഷത്തിലായിരുന്നു പ്രസംഗം. ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ മുസ്‌ലിംകൾ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയും പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയും അപമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അഷാമ നെഗസ് (അൽ-നജാഷി എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു) ഭരിച്ചിരുന്ന അബിസീനിയയിൽ (എത്യോപ്യ) അഭയം തേടി ഏതാനും മുസ്‌ലിംകൾ കുടിയേറി. തിരുനബി(സ) അദ്ദേഹത്തെ ന്യായമായ ഭരണാധികാരിയായി അറിയുകയും ഇസ്‌ലാമിന്റെ അനുയായികളെ തന്റെ രാജ്യത്ത് അഭയം പ്രാപിക്കാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു.

പുതിയ മുസ്‌ലിംകളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതിൽ അക്കാലത്ത് മുൻനിരക്കാരായിരുന്ന മക്കയിലെ ഖുറൈശികൾക്ക് ക്രിസ്ത്യൻ രാജ്യത്ത് മുസ്‌ലിംകൾ സമാധാനപരമായി ജീവിക്കുന്നത് സഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ, ആ മുസ്‌ലിംകളെ മക്കയിലേക്ക് കൈമാറാനുള്ള അവസാന ശ്രമവും അവർ നടത്തി, അവരെ കൈമാറണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് തങ്ങളുടെ ശക്തരായ രണ്ട് ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. ആ ദൂതന്മാർ അംർ ബിൻ അൽ-ആസും അബ്ദുല്ല ബിൻ അബി റാബിയയും (ഇരുവരും കുറച്ച് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചു). പുതിയ മുസ്‌ലിംകളെ തിരികെ കൊണ്ടുവരാൻ രാജാവിനെ

ബോധ്യപ്പെടുത്താമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ രണ്ട് ദൂതന്മാരും രാജാവിനും പുരോഹിതർക്കും വിലപ്പെട്ട സമ്മാനങ്ങൾ വാങ്ങി. മുസ്ലീങ്ങൾ തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികരുടെ മതം ഉപേക്ഷിച്ചുവെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിജാതീയ ദൂതന്മാർ അവരെ കൈമാറണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു, അവരുടെ നേതാവ് (മുഹമ്മദ് ﷺ) അവരുടേതിൽ നിന്നും രാജാവിന്റെ മതത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു മതമാണ് പ്രസംഗിക്കുന്നത്.

ദൂതന്മാർ അവതരിപ്പിച്ച മുസ്ലീങ്ങൾക്കെതിരായ അവകാശവാദങ്ങൾ കേട്ട്, ക്രിസ്ത്യൻ രാജാവ് മുസ്ലീങ്ങളെ തന്റെ കോടതിയിലേക്ക് വിളിപ്പിച്ചു. മുസ്ലിംകൾ ജാഹർ ബിൻ അബി താലിബ്, റാദിഅല്ലാഹു അൻഹു എന്നിവരെ തങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി സംസാരിക്കാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തു. കോടതിയിൽ നിശബ്ദതയോടെ, ജാഹർ ബിൻ അബി താലിബ്, റാദിഅല്ലാഹു അൻഹു എഴുന്നേറ്റു നിന്ന് രാജാവിനെ അഭിസംബോധന ചെയ്തു:

“രാജാവേ! നാം അജ്ഞതയുടെയും പ്രാക്യതത്വത്തിന്റെയും ആഴത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോയി; ഞങ്ങൾ വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിച്ചു, ഞങ്ങൾ അശുദ്ധമായി ജീവിച്ചു, ഞങ്ങൾ ശവങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചു, മ്ലേച്ഛതകൾ സംസാരിച്ചു, മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ എല്ലാ വികാരങ്ങളെയും ഞങ്ങൾ അവഗണിച്ചു, ആതിഥ്യമര്യാദയുടെയും അയൽപക്കത്തിന്റെയും കടമകൾ അവഗണിക്കപ്പെട്ടു; ശക്തരുടെ നിയമമല്ലാതെ മറ്റൊരു നിയമവും

ഞങ്ങൾക്കറിയില്ലായിരുന്നു, അല്ലാഹു നമുക്കിടയിൽ ഒരു മനുഷ്യനെ ഉയർത്തിയപ്പോൾ, അവന്റെ ജനനം, സത്യസന്ധത, സത്യസന്ധത, വിശുദ്ധി എന്നിവയെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തെ വിളിക്കുകയും അവനുമായി യാതൊന്നും പങ്കുചേർക്കരുതെന്ന് പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവൻ വിഗ്രഹാരാധന ഞങ്ങളെ വിലക്കി; സത്യം സംസാരിക്കാനും നമ്മുടെ ട്രസ്റ്റുകളോട് വിശ്വസ്തരായിരിക്കാനും കരുണയുള്ളവരായിരിക്കാനും അയൽക്കാരുടെയും ബന്ധുക്കളുടെയും അവകാശങ്ങൾ പരിഗണിക്കാനും അദ്ദേഹം ഞങ്ങളോട് കൽപ്പിച്ചു. സ്ത്രീകളെ ചീത്ത പറയുകയോ അനാഥകളുടെ ഭക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്ന് അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ വിലക്കി. തിന്മകളിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോകാനും തിന്മയിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കാനും അവൻ ഞങ്ങളോട് കൽപ്പിച്ചു. പ്രാർത്ഥനകൾ അർപ്പിക്കാനും ഭിക്ഷ നൽകാനും വ്രതമനുഷ്ഠിക്കാനും. ഞങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു, അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവാനുള്ള അവന്റെ ഉപദേശങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും ഞങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചു, അവനോട് യാതൊന്നും പങ്കുചേർക്കരുത്, അവൻ അനുവദിച്ചത് ഞങ്ങൾ അനുവദിച്ചു, അവൻ നിരോധിച്ചത് ഞങ്ങൾ നിരോധിച്ചു. ഇക്കാരണത്താൽ, നമ്മുടെ ആളുകൾ ഞങ്ങൾക്കെതിരെ എഴുന്നേറ്റു, അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുന്നത് ഉപേക്ഷിച്ച് വിഗ്രഹാരാധനയിലേക്കും മറ്റ് മ്ലേച്ഛതകളിലേക്കും മടങ്ങാൻ ഞങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു. അവരുടെ ഇടയിൽ ഒരു സുരക്ഷിതത്വവും കാണാതെ അവർ

ഞങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കുകയും പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും; ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്ത് വന്നിരിക്കുന്നു, നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ അടിച്ചമർത്തലിൽ നിന്ന് സംരക്ഷിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

1400-ലധികം വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ചെയ്തതുപോലെ തന്നെ അത് കാലത്തിന്റെ പരീക്ഷണമായി നിലകൊള്ളുകയും ഇസ്രാമിന്റെ സന്ദേശം ഇന്ന് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന് പ്രസംഗത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇസ്രാമിനെക്കുറിച്ചുള്ള പുതിയ മുസ്ലിംകളുടെ ധാരണയുടെയും അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതൻ കൊണ്ടുവന്ന സന്ദേശത്തിന്റെയും വിശ്വാസത്തിന്റെ ശക്തിയെയും വ്യക്തതയെയും കുറിച്ച് പ്രസംഗത്തിന്റെ വാചാലത സംശയം ജനിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഈ പ്രസംഗം മുസ്ലിംകളായ നമുക്ക് മാത്രമല്ല, മുഹമ്മദ് നബി മനുഷ്യരാശിക്ക് വേണ്ടി കൊണ്ടുവന്ന സന്ദേശം ലഭിക്കാൻ ഇപ്പോഴും പാടുപെടുന്നവർക്കും ഒരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തൽ കൂടിയാണ്.